

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/182/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814212156
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ludvika Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7814212156.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Marianny Hraboveckej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti M. A. nar. XX.XX.XXXX a P. A. nar. XX.XX.XXXX zastúpených Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Rožňave a plnoletého O. A. nar. XX.X.XXXX deti rodičov M. A. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v G. č. XXX v P. zastúpenej JUDr. Máriou Ďurajovou advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie v Rožňave na Nám. 1. mája 11 a P. A. nar. X.X.XXXX bývajúceho v P. na J. ul. č. X zastúpeného JUDr. Františkom Hadušovským advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie na ul. Cyrila a Metoda 2 v Rožňave a v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava č.k. 5P/80/2014-574 z 22.5.2018 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh matky a plnoletého syna O. A. na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadali priznať výživné tak, že na každého z nich po 100,- € mesačne s odôvodnením, že otec detí preukázateľne robí všetko preto, aby minimalizoval platenie výživného, účelovo sa vzdal zamestnania, podnikania, prerušil svoju podnikateľskú činnosť na dobu určitú napriek fungujúcej a prosperujúcej firme. Konajúci súd tak rozhodol po dôkladnom oboznámení sa s obsahom spisu vedenom už v konaní vo veci samej a podľa ustanovenia § 366 CMP, kedy dospel k presvedčeniu a záveru, že v danom prípade neboli dostatočne osvedčené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia preto, že otec si svoju vyživovaciu povinnosť i keď nepravidelne plní.

2. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie matka a plnoletý syn prostredníctvom právnej zástupkyne vychádzajúc z odvolacích dôvodov podľa ust. § 355 ods. 2 CSP a § 365 ods. 1 písm. a), d), e), f), g), h) CSP. Vyslovila presvedčenie, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, je predčasné, nezákonné a nepresvedčivé. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok odvolacieho súdu sp.zn. 7CoP/66/2016-335 zo dňa 28.9.2016, ktorým bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie účastníkov konania o rozvoze manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností na čas po rozvoze. Z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplynulo, že neboli dostatočne zistené pomery otca za obdobie rozhodné pre určenie výživného a odvolací súd v predmetnom zrušujúcom uznesení prijal záver, že otec ako podnikateľský subjekt si v tom čase nespĺnil edičnú povinnosť, nepreukázal dostatočne svoje príjmy, ktoré nesprístupnil v konaní. Uviedla, že otec si plní vyživovaciu povinnosť kedy chce, ako chce a v rôznych výškach, preto takáto situácia je pre ňu neúnosná a poškodzujúca predovšetkým práva detí. Zdôraznila, že ona zabezpečuje dennodennú starostlivosť o deti, spláca dlhy a v dôsledku nepravidelného neplnenia si vyživovacej povinnosti otca bola nútená nastúpiť do zamestnania.

3. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec mal. detí. Zdôraznil predovšetkým, že vyživovaciu povinnosť voči mal. deťom si plní v rámci svojich možností a schopností. Zdôraznil, že tvrdenia matky sú výrazne účelové, zavádzajúce za účelom vykresliť jeho osobu ako nezodpovedného otca, ktorý si

neplní svoju vyživovaciu povinnosť. Zdôraznil, že aj keď rozhodnutie súdu vo výroku o určení výživného nenadobudlo právoplatnosť, vyživovaciu povinnosť si v zmysle tohto rozhodnutia plní, i keď nie vždy v určenej výške. Uviedol, že výživné za mesiac február 2018 uhradil vo výške 151,- €, v marci 90,- €, v apríli 100,- €, dňa 9.5.2018 priamym vkladom na účet matky uhradil dlh na výživnom vo výške 200,- €. Následne uhradil 180,- € 15.5. rovnako vkladom na účet matky. Ostatné mesiace platil pravidelne mesačne 150,- € na tri deti. Z uvedených dôvodov k návrhu matky o určenie výživného vo výške 150,- € na pnoletého O. a 100,- € na M. a P. uviedol, že nie je možné akceptovať z hľadiska účelu inštitútu neodkladného opatrenia a nie takto požadované výživné kvalifikovať ako výživné v nevyhnutnej miere, ktoré je určené len na uspokojovanie základných osobných potrieb dieťaťa. Vyslovil presvedčenie, že ani súd pri neodkladnom opatrení nemá reálnu možnosť zistiť schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca na to, aby mohol určiť skutočnú objektívnu sumu výživného. Na základe uvedeného preto navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne a zákonné.

4. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

5. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa ustanovenia § 325 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Podľa ustanovenia § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

8. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 a 3 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

9. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP a dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že v danom prípade neboli splnené ku dňu jeho rozhodnutia zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, pretože matka podaným návrhom neosvedčila nalievavosť potreby bezodkladne upraviť pomery vyžadujúce si okamžitý zásah súdu. Odvolací súd poukazuje na citované ustanovenia § 326 ods. 1 CSP, ktoré vyžaduje, aby navrhovateľ v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opísal rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavy, že exekúcia bude ohrozená tak, aby súd mohol vyhodnotiť, či je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z objektívneho hľadiska presvedčivý a či reálne došlo k osvedčeniu všetkých skutočností, ktorými je nariadenie neodkladného opatrenia v konkrétnom prípade podmienené. V súlade s § 366 CMP je podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia osvedčenie skutočnosti, že bez zásahu súdu do pomerov účastníkov by bolo ohrozené zabezpečovanie výživy oprávneného, v tomto prípade mal. detí v nevyhnutnom rozsahu, ktorý rozsah je v zásade odlišný od rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k deťom vyplývajúceho zo zákonných kritérií uvedených v § 62 a nasl. Zákona o rodine. Samotná skutočnosť, resp. tvrdenie o tom, že jeden z rodičov si neplní zákonnú vyživovaciu povinnosť k deťom vôbec alebo v nedostatočnom rozsahu samo osebe neosvedčuje nevyhnutnosť bezodkladnej úpravy pomerov, teda určenie výživného v nevyhnutnom rozsahu. Podstatným je preukázanie, že rodič zabezpečujúci starostlivosť o dieťa individuálne nie je schopný uspokojovať jeho potreby ani v nevyhnutnom rozsahu, čím by mohlo dôjsť k ohrozeniu aj života a zdravia mal. detí ako správne konštatoval súd prvej inštancie. Vo vzťahu k odvolacím argumentáciám matky, ktorými poukazuje na uznesenie odvolacieho súdu v danej veci odvolací súd dodáva, že odôvodnenie tohto uznesenia obsahuje predovšetkým usmernenie súdu prvej inštancie na rozhodnutie vo veci samej. Dodáva, že podľa § 366 CMP možno povinnej osobe uložiť povinnosť platiť výživné len v nevyhnutnej miere v rámci neodkladného opatrenia tak, aby to postačovalo aspoň na uhrádzanie nevyhnutných životných nákladov oprávneného, pričom nie je rozhodujúce, že

povinný je schopný plniť vyššie dávky výživného. Kritériá určovania rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k deťom vo veci samej vyplývajú z § 62 a nasl. Zákona o rodine, ktorými sú možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov, ako aj odôvodnené potreby dieťaťa s tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Tento rozsah je však zásadne odlišný od neodkladného opatrenia, ktorý je daný len nevyhnutnosťou. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia správne konštatoval, že matka neosvedčila naliehavosť potreby neodkladnej úpravy vyžadujúcej si okamžitý zásah súdu na nariadenie neodkladného opatrenia, predovšetkým z dôvodu, že sama matka uviedla a otec vo svojom vyjadrení k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dokladoval, že vyživovacia povinnosť zo strany povinného rodiča je priebežne plnená, a to v nevyhnutnej miere. Dodáva, že určenie výživného v matkou požadovanom rozsahu nie je možné rozhodnúť v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, pretože je potrebné vykonať náležité dokazovanie vo veci samej tak, aby určené výživné zodpovedalo nielen odôvodneným potrebám mal. detí, ale aj schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného rodiča. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie ako vecne správne podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP a podľa ustanovenia § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

10. Toto rozhodnutie prijal senát v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).